

стражари. Тѣ придружавали монаситѣ да ги пазятъ отъ разбойници по пѣтя, защото тогава пѣтищата били препълнени съ злосторници. Всички пѣтници яздѣли коне, върху които имало дисаги, пълни съ много рѣкописни книги и едно малко шарено сандѣче (ракла), въ което имало заключени

Папа Адрианъ II рѣкополага Кирила въ духовенъ чинъ коститѣ на единъ светецъ. Като минали рѣка Вардаръ, пѣтниците стигнали градъ Воденъ. До този градъ се намирала границата между Византия и България. Тамъ солунскитѣ стражари спрѣли: замѣстили ги български стражари. Пѣтниците заминали презъ Прѣспа и Охридъ. Отъ този македонски край тѣ взели съ себе си единъ 20 годишенъ едъръ и способенъ момъкъ, който замѣнилъ стражаритѣ.